

er muligt at komme til et godt Resultat ad den Vej, ikke at tale om, at det medfører betydelige Bryderier for Sogneraadene, der mere end opveie de Bryderier, som jeg ikke er blind for ogsaa ville indtræde ved det System, hvorpaa Fleertallets Forslag hviler. — Endvidere sagde det ærede Medlem, at han ikke troede, at Udgiften ved Fleertallets Forslag vilde blive mindre end 100,000 Rd., men jeg tilstaaer, at jeg anseer denne Udtalelse for et lille Krigspruds fra hans Side for desto bedre at faae Dagsordenen, som han ynder, vedtaget; thi hvis Dagsordenen forkastes, og vi komme til en Forhandling om Fleertallets Forslag, troer jeg nok, at han stemmer for at nedsette dette Beløb; ellers skulde jeg tage meget feil. Endvidere fremførte det ærede Medlem med Hensyn til Stattecommissionernes Sammensætning, at det Forslag, som Fleertallet havde fremstillet i saa Henseende var yderst uheldigt; han meente, at, dersom Finanzministeren valgte Stattecommissionerne i Kredsen, bleve Commissionerne alfor meget locale, og man havde da ikke nogen Betyggelse for, at de opfyldte deres Hverv paa en fyldestgjørende Maade, idet de vilde tage for meget Hensyn til Beboernes naturlige Dunster om at faae Indkomsten sat saa lav som muligt; men valgte man dem udenfor Kredsen f. Ex. i Kjøbenhavn, meente han, at de vare for lidt kjendte med Forholdene, at de vare for lidt locale. Jeg kan nu ikke forstaae, at det ærede Medlem kan have saa stor Mistillid til de Folk, der vælges i en vis Kreds og beskiftes til et Embede, endog med Løn for deres Arbeide. Naturligviis er der ingen Regel uden Undtagelse, men at det gennemgaaende skulde antages, at saadanne Mænd vilde tage mere Hensyn til Beboernes Dunster end til Staten, som havde beskiftet dem til deres Hverv, kan jeg paa ingen Maade troe, og det ærede Medlem maa tilgive mig, at jeg antager, at han virkelig har seet dette Forhold i et for mørkt Lys. Man kunde lige saa godt sige, at enhver Embedsmand ligefra Dispen ned til Skole-

læreren ikke brød sig om at fyldestgjøre det Hverv, der er paalagt ham. Han faaer lige saa godt sin Løn, hvad enten han gjør det eller ikke, og han slipper nemt fra det, naar han udfører sine Forretninger, som han selv synes passer ham bedst. — Hvad angaaer selve Dagsordenen, skal jeg ikke komme ind paa nogen Udtalelse derom, da den allerede er tilstrækkelig vidtløftigt behandlet og maaskee vil blive det lidt endnu, da den ærede Ordfører for Fleertallet vel vil have Ordet endnu engang. Jeg skal slutte med indstændigt at bede det ærede Thing om at forkaste Dagsordenen, idet jeg troer, at vi nu dog engang for Alvor maae forsøge paa at komme ind paa et Skattesystem, Noget, som vel Alle ere enige om at ansee for det Duffeligste. Fordi man ikke kan opnaae Alt paa een Gang, fordi man ikke paa een Gang kan faae stigende Seala, Formueffat og Communeffat ind under samme Lov, forekommer det mig dog noget stivt at sige: Saa forkaste vi hellere, hvad vi kunne faae i dette Dieblis og vente indtil vi kunne faae Alt paa een Gang. Jeg tvivler idetmindste om, at dette vil lede til Noget.

Th. Nielsen: Ja, hvem der er størst Demokrat, enten jeg eller min ærede Ven, der sidst talte, skal jeg ikke indlade mig paa; men naar det ærede Medlem sagde, at der ikke vilde være Misforvielse — eller at jeg ialfsald ikke havde paaviist det — med det paatænkte Forslag, hvis det vedtoges, saa forekommer det mig dog forunderligt, at det ærede Medlem ikke har kunnet see, at der virkelig er fremkommet Beviis derved. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) saa grundigt, som man kunde ønske det, har viist, at, naar Sogneraadene 7, 8 à 9 Gange skulle have Sagen til Behandling, og den skal kastes frem og tilbage i saa lang Tid, og at Udgifterne, der vilde medgaae til at lønne Commissionerne, vilde blive forholdsvis endnu større end Lønningerne til Sold-